Quelle: http://manuscripta.at/?ID=30296
Copyright: Heiligenkreuz, Zisterzienserstift

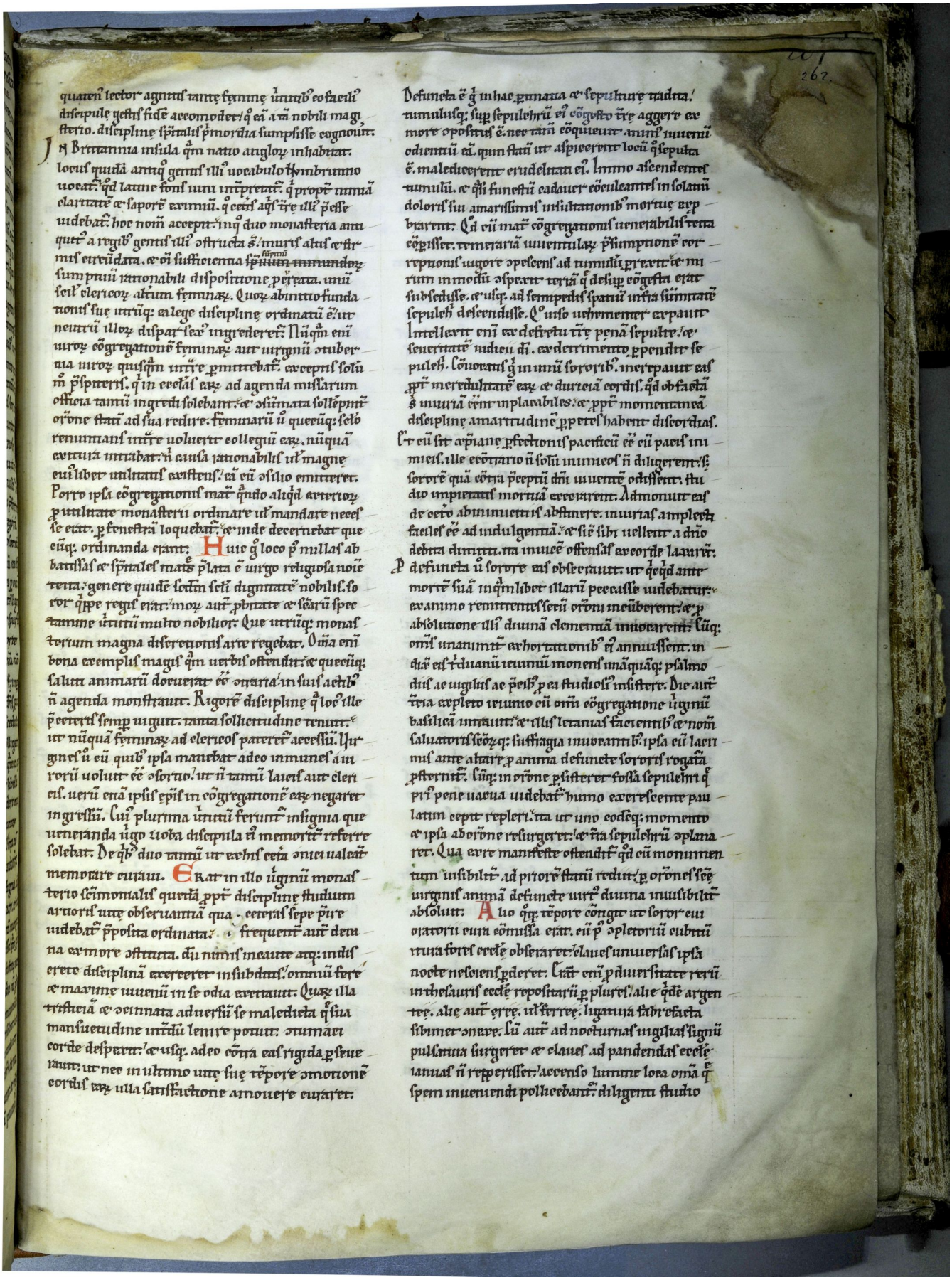

quatenus lector agnitis tante femine uirtutibus eo facilius discipulis gestis fidem accomodet. quia ea ad nobilis magisterio. disciplinis spiritalis primordia sumpsisse cognouit.

IN Britannia insula quam natio angliorum inhabitat. locus quidam antiquo genitus illi uocabulo thynbrunno uocatur. quod latine fons unus interpretatur. quem propter nimia claritate et saporis eximii. quem aqui ire illi posse uidebantur. hoc nomen acceperat. in quo duo monasteria antiquitus a regibus genitus illi ostructa sunt. muris altis et firmis circumdata. et omni sufficientia spiritum mundorum sumptuum rationabili dispositione perfecta. unum scilicet clericorum alterum feminarum. Quorum abinitio fundationis suae utriusque ex lege disciplinae ordinatum est. ut neutrum illorum dispari sexu ingrederetur. Nunquam enim uirorum congregationem feminarum aut uirginum ciuibus uirorum quisquam intrare permittebatur. excepto solum in pasceris. quia in ecclesias eorum ad agenda missarum officia tantum ingredi solebant. et sumpta sollempnitatis ordine statim ad sua redire. feminarum ut quereuque sexo renuntiantes intrare noluerit collegium eorum. nunquam extranea intrabat. nisi causa rationabilis ut magnae cuiuslibet uultatis existens. ea eum osilio emittere. Porro ipsa congregationis mater quodam aliquid exterior pertinente monasterii ordinare ut mandare necesse erat. per fenestram loquebatur. et inde decernebat quae eunque ordinanda erant. Huic igitur loco propter nullas abbatissae spiritales matris plata est uirgo religiosa nomine teta. genere quidem secundum seculi dignitatem nobilis. soror quippe regis erat. moribus autem pietate et scientia spectatione utrorum multo nobilior. Que utrique monasteriorum magna disciplinae arte regebat. Omnia enim bona exemplis magis quam uerbis ostendit. et quecunque salutem animarum docuerat esse omnia in suis actibus in agenda monstrauit. Rigorem disciplinae quem loco illo perceperit semper uiguit. tanta sollicitudine tenuit. ut nunquam feminarum ad clericos pateret accessum. Virginesque eum quibus ipsa manebat adeo inimicissimas uirorum uoluit esse osculo. ut nunquam laicis aut clericis. uerum etiam ipsis episcopis in congregationem eorum negaret ingressum. Cui plurima uirtutum ferunt insignia que uenerandae ugo uoba discipula eius memoriae referre solebat. De quibus duo tantum ut exhis certa omnibus valeant memorare euanu. Erat in illo uirginum monasterio sexmonialis quedam propter disciplinae studium aruoris unde obseruantia quae ceteras sepe pire uidebatur propositum ordinata. frequenter autem denuna cum more obstructa. diu nimis meaute atque indiscrete disciplinam exercerer insubditis. omnium fere et maxime iuuenum in se odia excitauit. Quae illa tristitia et indignata aduersus se maledicta quia mansuetudine intrinsecus lenire potuit. nunquam cordis desperatur. et usque adeo contra eas rigida pseuerauit. ut nec in ultimo uitae suae tempore commotione cordis eius ulla satisfactione amouere euaserit.

Defuncta est quia in hac punata et sepulture tradita. tumulusque sup sepulchrum eius congesto uiae aggere ex more opositus est. nec tamen exquieuit animus iuuenum odientium eam. quin statim ut aspiceretur locum quae sepulta est. maledicerent crudelitatem eius. Immo ascendentes tumulum. et qui funestum cadauer conculcantes in solatium doloris sui amarissimis insultationibus mortuae exprobrarent: Cui eum mater congregationis uenerabilis tetra congesset. temerariam iuuenilem pumpnione correpuonis uigore apescens ad tumulum prorupit. et mirum in modum asperitatem quam quisque congesta erat subsedisse. et usque ad sempedis spatium infra summitatem sepulchri descendisse. Cuiso uehementer expauit Intellexit enim ex defectu uitae pena sepulture. et seueritatem iudicii dei. ex detrimento pependit sepulchri. Conuocatis igitur in unum sororibus increpauit eas propter incredulitatem eius et duritiam cordis. quod obfacta sunt iniuria eorum inplacabiles. et propter momentaneae disciplinae amaritudinem propterea habent discordias. Cum eum sit apianae perfectionis pacificii esse cum pacis inimicis. ille contrario ut solui inimicos ut diligerent. sororem quam contra preceptum dei uiuentem odissent. tu duo impietatis mortua excecarent. Admonuit eas de cetero abinuicem ut abstinere. iniurias amplectant facilis esse ad indulgentiam. et sic sibi uellent a dno debita dimittere. ita inuicem offensas ex corde laauirent. Defuncta ut soror eius obsecrauit. ut quodquid ante mortem suam in quemlibet illarum peccasse uidebatur. ex animo remittentes seruum omnem incubierent. et per absolutionem illi diuina clementia inuocarent. Cumque omnes unanimiter exhortationibus eius annuissent. in diuersis eis reduanum iecunum monens unaquaque psalmodus ac uigilias ac preces per studiosis insistere. Die autem tertia expleto iecunio cum omni congregatione uirginum basilicam intrauit. et illis letanias facientibus et nomen saluatoris seorsumque suffragia inuocantibus ipsa cum laetimus ante altare pro anima defuncte sororis rogata pternit. Cumque in oratione persisteret fossa sepulchri quae prius pene uacua uidebatur humo excrescente paulatim cepit repleri. ita ut uno eodemque momento et ipsa ab oratione resurgeret. et ita sepulchrum oplanaret. Qua ex re manifeste ostendit. quod eum monumentum insibiliter ad pristinum statum redit. per orationes sancte uirginis animam defuncte uirtus diuina inuisibiliter absolut. Alio quoque tempore contigit ut sororum eius ostiorum eius commissa erat. eum per opletorium cubiculi ipsius fortis ecclesie obseraret. claues uniuersas ipsa nocte nescienti perderet. Cum enim per diuersitatem rerum in thesauris ecclesie repositarum per plures alie quidem argentee. alie autem ereee. ut ferree. ligaturam fabrefacta sibimet onere. Cum autem ad nocturnas uigilias signum pulsatum surgeret et claues ad pandendas ecclesiae ianuas non reperisset. accensio lumine loca omnia et spem inuenendi pollicebantur. diligenti studio